

Republika Hrvatska
Općinski sud u Kutini
Hrvatskih branitelja 4
44320 Kutina

Poslovni broj: P-521/2024-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Kutini, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Draženku Stanušiću, u pravnoj stvari tužiteljice Maje Matanović iz Zagreba, Rogićeva 17, OIB: 16574399361, zastupane po punomoćniku Zoranu Kosanoviću, odvjetniku iz Kutine, protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, zastupanom po punomoćnici Maji Čuljak, odvjetnici iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti ugovora i isplate, nakon održane javne glavne rasprave 10. ožujka 2026. godine u nazočnosti punomoćnika stranaka i tužiteljice osobno, te objave presude, temeljem čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, dalje: ZPP), 20. travnja 2026.,

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbenog zahtjeva tužiteljice kako je ista navedena u podnesku od 16. listopada 2025. godine (list 296 spisa).

p r e s u d i o j e

Usvaja se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"I. Utvrđuje se da su ništetne odredbe iz čl.4 Ugovora o kreditu broj: 9012217742 koji su dne 11.01.2007. sklopili tužiteljica MAJA MATANOVIĆ, OIB: 16574399361, kao korisnik kredita i tuženik PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, kao kreditor u dijelu u kojem je tužiteljica obvezna platiti kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno Odluci o kamatnim stopama tuženika, a preko ugovorene kamatne stope od 4,35 % godišnje.

II. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB 02535697732, da tužiteljici MAJI MATANOVIĆ, OIB: 16574399361, isplati iznos od 4.258,87 eur sa zakonskom zateznom kamatom i to:

na iznos od 44,28 eur počam od 31.08.2007
na iznos od 43,45 eur počam od 30.09.2007
na iznos od 43,35 eur počam od 31.10.2007
na iznos od 43,90 eur počam od 30.11.2007
na iznos od 43,53 eur počam od 31.12.2007
na iznos od 44,22 eur počam od 31.01.2008
na iznos od 79,84 eur počam od 29.02.2008
na iznos od 81,12 eur počam od 31.03.2008
na iznos od 78,77 eur počam od 30.04.2008
na iznos od 78,18 eur počam od 31.05.2008
na iznos od 78,83 eur počam od 30.06.2008
na iznos od 77,27 eur počam od 31.07.2008
na iznos od 77,25 eur počam od 31.08.2008
na iznos od 78,02 eur počam od 30.09.2008
na iznos od 85,13 eur počam od 31.10.2008
na iznos od 80,16 eur počam od 30.11.2008
na iznos od 85,24 eur počam od 31.12.2008
na iznos od 83,44 eur počam od 31.01.2009
na iznos od 83,66 eur počam od 28.02.2009
na iznos od 82,50 eur počam od 31.03.2009
na iznos od 82,55 eur počam od 30.04.2009
na iznos od 81,06 eur počam od 31.05.2009
na iznos od 79,78 eur počam od 30.06.2009
na iznos od 77,57 eur počam od 31.07.2009
na iznos od 78,10 eur počam od 31.08.2009
na iznos od 77,92 eur počam od 30.09.2009
na iznos od 77,18 eur počam od 31.10.2009
na iznos od 78,22 eur počam od 30.11.2009
na iznos od 78,94 eur počam od 31.12.2009
na iznos od 88,74 eur počam od 31.10.2010
na iznos od 73,70 eur počam od 30.11.2010
na iznos od 77,65 eur počam od 31.12.2010
na iznos od 74,68 eur počam od 31.01.2011
na iznos od 75,56 eur počam od 28.02.2011
na iznos od 74,05 eur počam od 31.03.2011
na iznos od 74,11 eur počam od 30.04.2011
na iznos od 64,85 eur počam od 31.05.2011
na iznos od 65,01 eur počam od 30.06.2011
na iznos od 68,66 eur počam od 31.07.2011
na iznos od 51,81 eur počam od 31.08.2011
na iznos od 50,13 eur počam od 30.09.2011
na iznos od 49,81 eur počam od 31.10.2011
na iznos od 49,56 eur počam od 30.11.2011
na iznos od 50,13 eur počam od 31.12.2011
na iznos od 50,72 eur počam od 31.01.2012
na iznos od 50,65 eur počam od 29.02.2012

na iznos od 50,05 eur počam od 31.03.2012
na iznos od 50,16 eur počam od 30.04.2012
na iznos od 50,27 eur počam od 31.05.2012
na iznos od 49,77 eur počam od 30.06.2012
na iznos od 49,77 eur počam od 31.07.2012
na iznos od 49,44 eur počam od 31.08.2012
na iznos od 48,81 eur počam od 30.09.2012
na iznos od 49,21 eur počam od 31.10.2012
na iznos od 49,36 eur počam od 30.11.2012
na iznos od 49,13 eur počam od 31.12.2012
na iznos od 47,88 eur počam od 31.01.2013
na iznos od 48,69 eur počam od 28.02.2013
na iznos od 48,60 eur počam od 31.03.2013
na iznos od 48,06 eur počam od 30.04.2013
na iznos od 46,87 eur počam od 31.05.2013
na iznos od 46,69 eur počam od 30.06.2013
na iznos od 46,78 eur počam od 31.07.2013
na iznos od 47,06 eur počam od 31.08.2013
na iznos od 47,57 eur počam od 30.09.2013
na iznos od 47,09 eur počam od 31.10.2013
na iznos od 47,13 eur počam od 30.11.2013
na iznos od 47,20 eur počam od 31.12.2013

- za razdoblje do 31. srpnja 2015.g. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, za razdoblje od 01. kolovoza 2015.g. do 29.prosinca 2023. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotna poena, te za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Utvrđuje se da su nišetne odredbe iz čl. 7. Ugovora o kreditu broj: 9012217742 koji su dne 11.01.2007. sklopili tužiteljica MAJA MATANOVIĆ, OIB: 16574399361, kao korisnik kredita i tuženik PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB 02535697732, kao kreditor u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane uz CHF.

IV. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB 02535697732, da tužiteljici MAJI MATANOVIĆ, OIB: 16574399361, isplati iznos od 8.675,19 eur sa zakonskom zateznom kamatom i to:

na iznos od 0,23 eur počam od 31.03.2007
na iznos od 0,54 eur počam od 29.02.2008

na iznos od 7,71 eur počam od 31.03.2008
na iznos od 32,27 eur počam od 31.10.2008
na iznos od 6,76 eur počam od 30.11.2008
na iznos od 33,99 eur počam od 31.12.2008
na iznos od 38,01 eur počam od 31.01.2009
na iznos od 39,83 eur počam od 28.02.2009
na iznos od 34,11 eur počam od 31.03.2009
na iznos od 35,02 eur počam od 30.04.2009
na iznos od 27,58 eur počam od 31.05.2009
na iznos od 21,23 eur počam od 30.06.2009
na iznos od 22,57 eur počam od 31.07.2009
na iznos od 26,21 eur počam od 31.08.2009
na iznos od 25,81 eur počam od 30.09.2009
na iznos od 22,32 eur počam od 31.10.2009
na iznos od 28,84 eur počam od 30.11.2009
na iznos od 33,59 eur počam od 31.12.2009
na iznos od 77,14 eur počam od 31.10.2010
na iznos od 98,10 eur počam od 30.11.2010
na iznos od 126,48 eur počam od 31.12.2010
na iznos od 106,92 eur počam od 31.01.2011
na iznos od 114,02 eur počam od 28.02.2011
na iznos od 104,48 eur počam od 31.03.2011
na iznos od 105,92 eur počam od 30.04.2011
na iznos od 141,43 eur počam od 31.05.2011
na iznos od 143,94 eur počam od 30.06.2011
na iznos od 176,13 eur počam od 31.07.2011
na iznos od 157,85 eur počam od 31.08.2011
na iznos od 140,93 eur počam od 30.09.2011
na iznos od 138,82 eur počam od 31.10.2011
na iznos od 137,32 eur počam od 30.11.2011
na iznos od 144,75 eur počam od 31.12.2011
na iznos od 152,57 eur počam od 31.01.2012
na iznos od 153,16 eur počam od 29.02.2012
na iznos od 147,92 eur počam od 31.03.2012
na iznos od 150,51 eur počam od 30.04.2012
na iznos od 152,96 eur počam od 31.05.2012
na iznos od 149,07 eur počam od 30.06.2012
na iznos od 150,38 eur počam od 31.07.2012
na iznos od 148,19 eur počam od 31.08.2012
na iznos od 142,62 eur počam od 30.09.2012
na iznos od 148,50 eur počam od 31.10.2012
na iznos od 151,75 eur počam od 30.11.2012
na iznos od 150,61 eur počam od 31.12.2012
na iznos od 138,02 eur počam od 31.01.2013
na iznos od 148,75 eur počam od 28.02.2013
na iznos od 149,27 eur počam od 31.03.2013
na iznos od 144,75 eur počam od 30.04.2013
na iznos od 132,74 eur počam od 31.05.2013
na iznos od 132,42 eur počam od 30.06.2013
na iznos od 135,01 eur počam od 31.07.2013

na iznos od 139,87 eur počam od 31.08.2013
na iznos od 147,30 eur počam od 30.09.2013
na iznos od 143,47 eur počam od 31.10.2013
na iznos od 145,67 eur počam od 30.11.2013
na iznos od 148,18 eur počam od 31.12.2013
na iznos od 134,25 eur počam od 31.01.2014
na iznos od 137,23 eur počam od 28.02.2014
na iznos od 136,33 eur počam od 31.03.2014
na iznos od 132,84 eur počam od 30.04.2014
na iznos od 131,42 eur počam od 31.05.2014
na iznos od 131,79 eur počam od 30.06.2014
na iznos od 136,30 eur počam od 31.07.2014
na iznos od 139,58 eur počam od 31.08.2014
na iznos od 138,84 eur počam od 30.09.2014
na iznos od 141,97 eur počam od 31.10.2014
na iznos od 144,17 eur počam od 30.11.2014
na iznos od 143,00 eur počam od 31.12.2014
na iznos od 144,56 eur počam od 31.01.2015
na iznos od 144,56 eur počam od 28.02.2015
na iznos od 144,56 eur počam od 31.03.2015
na iznos od 144,56 eur počam od 30.04.2015
na iznos od 144,56 eur počam od 31.05.2015
na iznos od 144,56 eur počam od 30.06.2015
na iznos od 144,56 eur počam od 31.07.2015
na iznos od 144,56 eur počam od 31.08.2015
na iznos od 144,56 eur počam od 30.09.2015.

- za razdoblje do 31. srpnja 2015.g. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, za razdoblje od 01. kolovoza 2015.g. do 29.prosinca 2023. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotna poena, te za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana."

V. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljice koji glasi:

"Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB 02535697732, da tužiteljici MAJI MATANOVIĆ, OIB: 16574399361, isplati iznos od 3.055,29 eur sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2015. pa do 29.prosinca 2023. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotna poena, te za razdoblje od 30.

prosina 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana."

VI. Odbija se prigovor tuženika radi prijeba koji glasi:

" Utvrđuje se da postoji tuženikova tražbina prema tužitelju u visini od: 6.121,67 Eura (preplata utvrđena čl.5 Dodatka Ugovoru o kreditu) sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata od 1.12.2015. do namirenja po stopi zakonske zatezne kamate koja je do 31.12.2022 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1.1.2023 do 30.12.2023 po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena (u ostalim odnosima), a od 31.12.2023 do namirenja stopa zateznih kamata određena je za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine ta referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućom od dospelja svakog pojedinačnog iznosa do isplate odnosno namirenja koji je tužitelju priznat i za koji iznos je umanjn njegov dug temeljem Dodatka Ugovora o kreditu koji je sastavni dio Ugovora o kreditu".

VII. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB 02535697732, da nadoknadi tužiteljici MAJI MATANOVIĆ, OIB: 16574399361, troškove parničnog postupka u iznosu od 4.340,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom počam od dana presuđenja pa do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da su ona kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor sklopili 11.1.2007. Ugovor o kreditu, a na temelju kog ugovora je tužiteljici odobren kredit u iznosu od 95.810,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju CHF tečajne liste tuženika na dan korištenja kredita.

Odredbom članka 4. Ugovora propisana je kamata na kredit, te se tužiteljica obvezuje platiti tuženiku kamatu po kamatnoj stopi koja je promjenljiva u skladu s odlukom Banke o kreditiranju građana, a koja na dan sklapanja ugovora iznosi 4,35 % godišnje.

Odredbom članka 7.2. Ugovora određeno je da se kredit u iznosu od 95.810,00 CHF i kamata otplaćuju u 240 jednakih mjesečnih anuiteta, plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio Ugovora.

Isto tako su stranke 29.12.2015. provele konverziju temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju – Konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR.

Tužiteljica također ističe da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod brojem PŽ-7129/13 od 13.6.2014. pravomoćno odlučeno o kolektivnoj tužbi Potrošač-Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača protiv između ostalih 2. tuženika Privredne banke Zagreb d.d., ovdje tuženika, a podignutoj radi zaštite kolektivnih interesa potrošača.

Navedenom presudom je između ostalog utvrđeno da je Privredna banka Zagreb d.d. u razdoblju od 10.9.2003. do 31.12.2008., a koje povrede traju i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što u potrošačkim ugovorima o kreditima koriste nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna.

Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem PŽ-6632/17 od 14.6.2018. pravomoćno je odlučeno o kolektivnoj tužbi Potrošač-Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača protiv između ostalih 2. tuženika Privredne banke Zagreb d.d., ovdje tuženika, a podignutoj radi zaštite kolektivnih interesa potrošača.

Navedenom presudom je između ostalog utvrđeno da je Privredna banka Zagreb d.d. u razdoblju od 1.11.2004. do 31.12.2008. povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja ugovora nije potrošače informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi zaključenja predmetnih ugovora što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa da je time tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, kao i Zakona o obveznim odnosima.

Tužiteljica se poziva na presude Trgovačkog suda u kojima je pravomoćno utvrđena ništetnost promjenljive kamatne stope, kao i ugovaranje valutne klauzule vezivanjem glavnice kredita uz valutu CHF i navodi da činjenica da su stranke sklopile Dodatak ugovora o kreditu temeljem odredbi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju i da je provedena konverzija CHF kredita u kredit uz valutnu

klauzulu EUR ne znači da je time tužiteljica kao potrošač izgubila pravo za utvrđenje da su pojedine odredbe Ugovora nišetne, kao i pravo na povrat pretplaćenog iznosa.

Slijedom navedenog tužiteljica predlaže da se utvrdi da su nišetne odredbe predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je tužiteljica obvezna platiti kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenljiva sukladno Odluci tuženika o kreditiranju građana, a preko ugovorene kamatne stope od 4,35% godišnje, da se tuženiku naloži na ime razlike zbog promjenljive kamatne stope isplatiti tužiteljici iznos koji će tužiteljica odrediti nakon dostave podataka od strane tuženika i nakon provedenog financijskog vještačenja, da se utvrdi da su nišetne odredbe predmetnog ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za CHF, da se tuženiku naloži na ime tečajne razlike isplatiti tužiteljici iznos koji će tužiteljica odrediti nakon dostave podataka od strane tuženika i nakon provedenog financijskog vještačenja i na ime razlike u glavnica iznos koji će tužiteljica odrediti nakon dostave podataka od strane tuženika i nakon provedenog financijskog vještačenja.

Konačno određenim tužbenim zahtjevom tužiteljica na ime preplate zbog promjenljive kamatne stope potražuje isplatu iznosa od 4.258,87 € i na ime preplate uslijed rasta tečaja CHF iznos od 8.675,19 €. S osnova razlike preplate s razlikom neotplaćene glavnice kredita tužiteljica potražuje iznos od 3.055,29 € (list 206 spisa).

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti kao neosnovanima.

Tuženik navodi da je predmetni kredit konvertiran sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (ZID ZPK).

Tužiteljica potpuno zanemarujući činjenicu da je potpisala Dodatak kojim je izvršena konverzija kredita i potpuno zanemarujući postojanje ZID ZPK traži isplatu na temelju parametara koji nemaju apsolutno nikakve veze niti sa presudom iz kolektivne zaštite potrošača, niti sa parametrima utvrđenim u Zakonu o potrošačkom kreditiranju.

Tužiteljica traži izračun prema fiksnoj kamatnoj stopi, a da pritom ne navodi koji je temelj za primjenu fiksne kamatne stope.

Tuženik ističe da tužiteljica pogrešno tumači presude iz kolektivne zaštite potrošača smatrajući da je na temelju tih presuda ustanovljena fiksna kamatna stopa, a što iz predmetnih presuda nikako ne proizlazi.

Nadalje tuženik navodi da je bitna činjenica za odlučivanje u ovom sporu činjenica da je tužiteljica prihvatila konverziju kredita izvršenu od strane tuženika sukladno prisilnim zakonskim odredbama, te da je kao rezultat prihvatanja konverzije kredita tužiteljica potpisala Dodatak ugovoru o kreditu.

Predmetni Dodatak ugovoru o kreditu je u cijelosti usklađen s prisilnim zakonskim odredbama i propisanom metodologijom obračuna konverzije i sklapanjem navedenog Dodatka ugovoru o kreditu tužiteljica je izrazila svoju volju da se odnosi među strankama reguliraju upravo na način kako je sadržano u Dodatku.

Za potrebe provjere izračuna konverzije tuženik je svojim potrošačima omogućio pristup povijesnom pregledu općih uvjeta kreditiranja, povijesnom pregledu odluka o kamatnim stopama, povijesnom pregledu dnevnih tečajeva primjenljivih na kredite denominirane u CHF i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF, te na kredite denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR koje je banka primjenjivala na kredite iste vrste i trajanja denominirane u CHF i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF te na kredite denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

Prema tuženiku tužiteljica je kroz konverziju restituirana na jedan način i to na zakonom propisani način.

Navodi se da je nesporno da u člancima 22. i 26. Zakon o obveznim odnosima dopušta valutnu klauzulu kao i promjenljivu kamatnu stopu, te je pogrešna premisa tužiteljice da je kamata morala ostati fiksna kroz cijelo ugovoreno vrijeme.

Tuženik ističe i prigovor zastare za utuženo potraživanje. Tuženik je također u tijeku postupka uložio i prigovor radi prijeboja (list 315 spisa).

3. Tijekom postupka sud je pročitao Ugovor o kreditu od 11.1.2007., Dodatak Ugovoru o kreditu od 29.12.2015., izvršio uvid u plan otplate, otplatnu tablicu sa prikazom efektivne kamatne stope, knjigovodstvenu karticu, pregled uplata po kreditu, pročitao je nalaz i mišljenje knjigovodstveno-financijskog vještaka Jasmine Fijačko te je saslušan vještak na raspravi kao i tužiteljica.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Nesporno je da su tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor-banka sklopili 11.1.2007. Ugovor o kreditu kojim se tuženik obvezuje tužiteljici staviti na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 95.810,00 CHF po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke na dan korištenja kredita.

6. Odredbom članka 4. predmetnog Ugovora propisana je kamata na kredit, te se tužiteljica obvezuje platiti banci kamatu po kamatnoj stopi koja je promjenljiva sukladno odluci banke o kreditiranju građana i koja na dan sklapanja ugovora iznosi 4,35 % godišnje.

Odredbom članka 7. Ugovora propisano je da se kredit u iznosu od 95.810,00 CHF i kamata otplaćuju u 240 jednakih mjesečnih anuiteta, plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio Ugovora.

7. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da ona nije mogla pregovarati o ugovornim odredbama nego da joj je dan na potpis unaprijed sastavljen, tipski ugovor. U banci joj nije ništa pojašnjavano u vezi kamatne stope i valutne klauzule i nije bilo govora o mogućim rizicima zaključenja ugovora vezanog uz tečaj CHF. Kod zaključenja Dodatka ugovoru o kreditu tužiteljica također nije mogla pregovarati niti o jednoj ugovornoj odredbi.

Upravo iz iskaza tužiteljice je vidljivo da ona nije imala nikakvog utjecaja na sadržaj ugovornih odredbi i da se s njom nije uopće pregovaralo o pojedinim ugovornim odredbama. Tužiteljica je po struci fizioterapeut te financijska i kreditna pitanja nisu njena struka.

Tuženik nije dokazao da je tužiteljicu upoznao s rizikom ugovaranja kredita sa valutnom klauzulom i promjenljivom kamatnom stopom tj. da je tužiteljici objasnio taj rizik i da je tužiteljica bila upoznata i svjesna činjenice da povećanje tečaja valute koja je određena valutnom klauzulom kao i povećanje kamatne stope vodi ka povećanju glavnice duga, pripadajućih kamata i u konačnici povećanju anuiteta, koje odredbe su nerazumljive i nedorečene.

8. Prema odredbi članka 81. stavak 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03.- dalje: ZZZP) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

Stavkom 2. istog članka ZZP je propisano da se smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca.

9. Odredbom članka 84. ZZP je propisano da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive.

10. Odredbom članka 3. Zakona o obveznim odnosima "(Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15.- dalje: ZOO) je propisano kako su sudionici u obveznom odnosu ravnopravni, dok je odredbom članka 4. ZOO propisano kao su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja.

11. Prema odredbi članka 7. ZOO sudionici pri sklapanju naplatnih pravnih poslova polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih davanja, dok je odredbom članka 8. ZOO propisano da se je svatko dužan suzdržavati od postupaka kojim se može drugome prouzročiti šteta.

12. Ovaj sud zauzima mišljenje da postupanje tuženika u odnosu na promjenljivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu nije bilo nužno potrebno i dopušteno i da se radi o ugovornim odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i iste suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao ugovorne strane.

13. Ovaj sud također smatra da je ovdje od utjecaja i činjenica da je udruga Potrošač-Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača pokrenula pred Trgovačkim sudom u Zagrebu parnični postupak radi zaštite kolektivnih interesa potrošača protiv osam banaka, između kojih i ovdje tuženika, a radi zaštite potrošača glede nepoštenih ugovornih odredbi samih ugovora i nepoštene prakse banaka, sve u odnosu na dva osnovna elementa i to ugovaranje same valutne klauzule i ugovaranje odredbi o promjenljivoj kamatnoj stopi.

Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1401/12 od 4.7.2013. utvrđeno je da je 2. tuženik (ovdje tuženik) u razdoblju od 10.9.2003. do 31.12.2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, tako što u potrošačkim ugovorima o kreditima koristi nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna.

14. U ovom postupku je nesporno utvrđeno da je u predmetnom ugovoru o kreditu ugovorena promjenljiva kamatna stopa, da je kamatna stopa mijenjana jednostranom odlukom banke i da se o promjenljivoj kamatnoj stopi nije pojedinačno pregovaralo.

Ovdje se ukazuje na odredbe ZZP i na zakonsku presumciju prema kojoj se smatra da se pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin

sadržaj, osobito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

15. Tuženik kao banka je odredbu o promjenljivoj kamatnoj stopi sadržao u članku 4. ugovora, koji je tužiteljici predložen i dan na potpis na unaprijed formuliranom standardnom ugovoru, a tužiteljica tom prilikom nije mogla niti imala mogućnost utjecati na tako unaprijed formuliranu odredbu.

16. Ugovorna odredba o valutnoj klauzuli u CHF sadržana u članku 7. je neodređena i nepoštena, o njoj se nije pregovaralo niti se je moglo pregovarati jer je ista sastavljena unaprijed u tipskom ugovoru.

17. Sam položaj tužiteljice prilikom sklapanja ugovora o kreditu je u tom smislu bio "slabiji" i to obzirom da je ona pristupila sklapanju pravnog posla bez potrebnog znanja o samom financijsko bankarskom aspektu ugovornih odredbi u odnosu na promjenljivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu.

18. Tuženik je raspolagao stručnim znanjem koje tužiteljici u odnosu na promjenljivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu nije bilo prezentirano, te je iskoristio nestručnost i nizak stupanj nužno potrebnog osnovnog znanja tužiteljice na način da je u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru stavio navedene odredbe, a na koje tužiteljica nije mogla utjecati.

19. Odredbom članka 103. stavak 1. ZOO je propisano kako je Ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu sankciju ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

20. Kako su odredbe članka 4. i 7. predmetnog Ugovora o kreditu protivne prisilnim propisima i moralu društva iste su i ništete.

21. Činjenica da je u konkretnom slučaju sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditiranju nije od utjecaja na pravo tužiteljice da traži utvrđenje ništetnosti ugovorne obveze i isplatu razlike budući da su predmetni Dodatak ugovora i konverzija kredita iz CHF u EUR izvršeni na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (dalje: ZID ZPK) s time da se niti odredbama ZID ZPK, a niti aneksima izrijekom ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenljiva kamatna stopa niti se ne spominje ni na koji način bi se trebalo riješiti eventualna ništetnost tih odredbi koje se tiču promjenljive kamatne stope.

Konverzija se odnosi isključivo na ugovorne obveze proizašle iz osnovnog Ugovora o kreditu, a niti jedna odredba ZID ZPK ne širi primjenu konverzije na druge izvanugovorne odnose među strankama, te se ne rješava pitanje preplaćenih kamata u kreditima u valuti CHF kroz utuženi period.

Odredbom članka 323. stavak 1. ZOO je propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora te stoga ovdje treba primijeniti institut stjecanja bez osnove iz članka 1111. stavak 1. ZOO.

22. Odredbom članka 19. b ZID ZPK je propisano da konverzija kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR podrazumijeva konverziju kredita radi promjene valute, odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i provodi se na način da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj potrošača s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

23. Slijedom navedenog proizlazi da provođenje konverzije i izračun na temelju kojeg je ona provedena (članak 19 c ZID ZPK) nisu polazili od nepoštenosti ugovaranja valutne klauzule i promjenljive kamatne stope, već ispravljanja položaja u kojem su se našli ugovaratelji koji su ugovorili kredite denominirane u CHF u odnosu na one koji su takve kredite ugovorili u valuti EUR, te je u svakom konkretnom slučaju potrebno utvrditi da li je provođenje konverzije dovelo do pravične ravnoteže u ugovornim odnosima između stranaka, odnosno da li je konverzija u cijelosti ispravila neravnotežu koja je nastala u slučaju utvrđenja nepoštenosti ugovornih odredbi o promjenljivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

Ako to nije slučaj tada potrošači moraju imati pravo ostvarivanja pune zaštite i konverzija ne može smanjiti stupanj zaštite koji im pripada obzirom da Zakon na temelju kojeg je konverzija provedena nije isključio mogućnost potrošača na ostvarenje restitucije na temelju nepoštenih ugovornih odredbi.

Takvo stajalište proizlazi i iz standarda ustanovljenog u okviru jurisprudencije Europskog suda (predmet C-118/17 Zsuzanna Dunai protiv Erste Bank Hungary od 14. ožujka 2019., ECLI:EU:C:2019:207.).

Tužiteljica kao potrošač mora imati mogućnost uspostave položaja u kojem bi se nalazila da nepoštene ugovorne odredbe nisu postojale, a posljedično tomu i mogućnost povrata koristi koju je trgovac – tužena banka stekla na njezinu štetu na temelju nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli u CHF i promjenljivoj kamatnoj stopi sukladno odluci banke.

24. Ističe se također da da odredbama ZID ZPK/15, kojima je reguliran način provođenja konverzije, ali niti odredbama u skladu s tim Zakonom sklopljenog Dodatka ugovoru o kreditu, nije regulirano rješavanje pravnih posljedica ništetnosti ugovornih odredbi o promjenljivoj kamatnoj stopi sukladno odluci tuženika i o valutnoj klauzuli u CHF, te u vrijeme donošenja tog zakonskog propisa i u vrijeme provođenja konverzije nije niti pravomoćno odlučeno o kolektivnom sporu o ništetnosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF.

Konverzija kredita prema odredbama ZID ZPK/15 odnosi se isključivo na ugovorne obveze proizašle iz ugovora o kreditu, no ne i na izvanugovorne odnose stranaka, kao što je i restitucijski zahtjev za povrat onoga što je stečeno po osnovi ništetnih ugovornih odredbi.

25. Slijedom navedenog tužiteljici unatoč sklopljenom Dodatku ugovora o kreditu pripada pravo potraživati od tuženika vraćanje iznosa koji je tuženik stekao na temelju ništetnih ugovornih odredbi odnosno pripada mu pravo na potpunu restituciju kroz povrat svih neosnovano isplaćenih (preplaćenih) iznosa s osnove ništetnih ugovornih odredbi iz osnovnog ugovora o kreditu. Treba napomenuti da je tužiteljica

konačno odredila tužbeni zahtjev u svom podnesku od 16.10.2025. (list 296 spisa), a sukladno nalazu financijskog vještaka.

26. Po prijedlogu tužiteljice provedeno je knjigovodstveno-financijsko vještačenje.

27. Iz nalaza i mišljenja knjigovodstveno-financijskog vještaka Jasmine Fijačko proizlazi da razlika u otplati kredita između redovne početne kamatne stope i kasnijih kamatnih stopa promijenjenih jednostranim odlukama tuženika u periodu od otplate kredita iznosi 4.258,87 EUR.

Razlika po osnovi valutne klauzule koja uspoređuje početni otplatni plan te usporedbu anuiteta prema početnom planu pomnoženim sa tečajem na datum dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog obroka iznosi 8.675,19 EUR.

Vještak je kod izračuna preplate po osnovi valute imao u vidu i negativne razlike valute, a tužiteljica je precizirala tužbeni zahtjev uvažavajući i negativne razlike kako je to tražio tuženik.

28. Nalaz i mišljenje vještakinja je dala na temelju uvida u cjelokupnu kreditnu dokumentaciju, nalaz i mišljenje je iscrpan, detaljan, obrazložen po stavkama i argumentiran, stranke ne prigovaraju matematičkom izračunu vještaka, a prigovori tuženika su pravne prirode i stoga sud ovaj nalaz i mišljenje cijeni stručnim i objektivnim i prihvaća ga u cijelosti. Vještakinja se i usmeno očitovala na sva pitanja tuženika na raspravi na način da je ostala u cijelosti kod svog pisanog nalaza i mišljenja.

29. Ovdje se napominje da samim smanjenjem neotplaćene glavnice nisu sanirane posljedice ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu, tj. unatoč pravilno i zakonito provedenoj konverziji, tužiteljica prema nalazu i mišljenju knjigovodstveno-financijskog vještaka nije potpuno obeštećena od posljedica ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u CHF i promjenljivoj kamatnoj stopi.

30. Slijedom navedenog, a uzevši u obzir mišljenje vještakinje da tužiteljica konverzijom nije obeštećena u cijelosti, tužiteljici je na ime razlike zbog promjenljive kamatne stope dosuđen iznos od 4.258,87 € i na ime tečajne razlike iznos od 8.675,19 €.

O tijeku zatezne kamate odlučeno je na temelju odredbe članka 29. stavak 1. i 2. ZOO u vezi s člankom 1115. ZOO.

Tuženik je prilikom zaključenja predmetnih ništetnih ugovornih odredbi bio nepošten jer su mu kao visoko specijaliziranom privredniku iz financijske oblasti bili poznati financijski mehanizmi koji mogu dovesti do predmetnog očitog nesrazmjera u davanjima, te je odlučeno da zatezne kamate teku od dana stjecanja.

31. Prigovor zastare potraživanja je po ocjeni suda neosnovan u cijelosti iz razloga što je pokretanjem parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu radi zaštite kolektivnih interesa potrošača pod poslovnim brojem P-1401/12 protiv 8 banaka od 4.7.2013., Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod brojem PŽ-7129/13 i potvrđene presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem Revt-249/14 pravomoćno je utvrđeno da je kamatne stope tuženik mijenjao bez ugovorenih parametara i jednostranom odlukom banke samim obavješćavanjem o promjeni, dakle o kojoj promjeni se nije pojedinačno pregovaralo čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača i korisnika kredita što je imalo za

posljedicu nepoštenost odnosno ništetnost navedene ugovorne obveze, te je došlo do prekida zastare na temelju odredbe članka 241. ZOO i da zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe (13.6.2014.), a budući da je tužba u ovom postupku podnesena 7.6.2019., nije nastupio zastarni rok od pet godina.

Nije osnovan prigovor zastare niti za dio tražbine koji se odnosi na valutnu klauzulu s obzirom da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. godine pravomoćno odlučeno o kolektivnoj tužbi Potrošač-Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača protiv banaka, a podignuto radi zaštite kolektivnih interesa potrošača. Kako je tužba podnesena 7. lipnja 2019. godine to znači da ni u ovom slučaju nije prošao petogodišnji rok zastare, pa je ovaj prigovor valjalo odbiti.

32. Zahtjev tužiteljice za isplatu s osnove razlike preplate sa razlikom neotplaćene glavnice kredita u iznosu od 3.055,29 € je odbijen kao neosnovan budući da utvrđivanje ništetnosti Dodatka ugovoru kojim je provedena konverzija nije predmet ovog spora. Iznos glavnice na dan konverzije utvrđen je Dodatkom ugovoru o kreditu koji je tužiteljica prihvatila, a u tužbi nije iznijela činjenice da bi dodatak ugovora bio ništetan u odnosu na glavicu niti da je konverzija provedena protivno odredbama ZID ZPK/15.

33. Sud je dopustio preinaku tužbenog zahtjeva kako je to tužiteljica odredila u svom podnesku od 16. listopada 2025. godine (list 296 spisa) s obzirom da je tužiteljica mogla konačno precizno odrediti tužbeni zahtjev tek nakon provedenog financijskog vještačenja. Stoga je valjalo riješiti kao u izreci.

34. Tuženik je odredio svoj prigovor radi prijeboja u podnesku od 31. listopada 2025. godine (list 315 spisa).

Ovaj prigovor radi prijeboja je valjalo odbiti kako je to navedeno u točki VI. izreke. Tuženik kao banka je trgovac, a ne potrošač sukladno Zakonu o zaštiti potrošača pa se na njega ne odnose prava utvrđena Kolektivnom tužbom o zaštiti potrošača koja su već ranije navedene u obrazloženju, stoga je osnovan prigovor zastare potraživanja tuženika u odnosu na prigovor radi prijeboja, a imajući u vidu dospijeće ovog potraživanja te vrijeme postavljanja prigovora radi prijeboja.

35. Sud je odbio prigovor tuženika da tužiteljica nije potrošač u konkretnom slučaju. Ovakvu svoju tvrdnju tuženik nije dokazao. Osim toga, iz priložene dokumentacije u spisu i drugih provedenih dokaza vidljivo je da je tužiteljica kao fizička osoba zaključila ugovor o kreditu s tuženikom radi rješenja stambenog pitanja pa stoga ista ima status potrošača.

36. Tužiteljici je dosuđena naknada parničnih troškova sukladno uspjehu u parnici temeljem odredbi članka 154. Zakona o parničnom postupku, a troškovi se odnose na: sastav tužbe, sastav podnesaka od 4.11.2019., 24.8.2020., 15.1.2025. i 16.10.2025., zastupanje na ročištima od 13.11.2019., 27.2.2025. i 10.3.2026., sve po 500,00 eura, pristup na ročište za objavu presude 100,00 eura, što sveukupno s PDV-om iznosi 5.125,00 eura.

Tužiteljica je imala i troškove financijskog vještačenja 300,00 eura.

Ukupni parnični troškovi tužiteljice iznose 5.425,00 eura.

Tužiteljici nisu priznati troškovi sudskih pristojbi s obzirom da pristojbu na tužbu nije platila, a ista je oslobođena plaćanja pristojbe na presudu kao potrošač.

Budući da je tuženik osporavao osnov i visinu tužbenog zahtjeva, uspjeh tužiteljice u sporu iznosi 90 % (u odnosu na osnov tužiteljica je uspjela 100 % i u odnosu na visinu 81 %, a što ukupno iznosi 90 %).

Tuženik je u sporu uspio sa 10 %.

Kada se od uspjeha tužiteljice oduzme uspjeh tuženika dobiva se konačan uspjeh tužiteljice u sporu od 80 %.

Stoga je tužiteljici dosuđena naknada parničnih troškova u visini od 80 % od utvrđenog iznosa 5.425,00 eura, a što iznosi 4.340,00 eura.

U Kutini 20. travnja 2026.

S u d a c

Draženko Stanušić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi putem ovoga suda u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa ove presude. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

O tom obavijest:

1. Odvjetnik Zoran Kosanović, Kutina, Trg Kralja Tomislava 10/I
2. Odvjetnica Maja Čuljak, Zagreb, Pavla Hatza 21

Broj zapisa: **9-30886-d88f2**

Kontrolni broj: **054eb-0d67a-39f69**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Kutini** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.